Ordenança d'estalvi d'aigua de Mollet del Vallès

Preàmbul

La protecció del medi i la preocupació creixent per assegurar un desenvolupament sostenible, on l'ús racional de l'aigua n'és una part d'importància indiscutible, han esdevingut objectius primordials de l'acció dels poders públics en tots els nivells.

En aquest sentit, el Tractat constitutiu de la Unió Europea estableix el principi fonamental que la protecció del medi i el desenvolupament sostenible són elements definitoris de les polítiques de la Comunitat (art. 6) i, per irradiació i efecte del dret comunitari, també ho han de ser la política dels estats membres. El Tractat també disposa que aquesta política ha de contribuir a un ús racional dels recursos naturals i que la Comunitat adoptarà les mesures que afectin directament o indirectament la disponibilitat d'aquests recursos (art. 174 i 175). És en aquest àmbit que s'insereix la Directiva 2000/60/CE, de 23 d'octubre, que estableix un marc comunitari d'actuació en la política d'aigües.

D'altra banda, la Constitució Espanyola reconeix el dret de tothom a disposar d'un medi adequat, i l'obligació dels poders públics i, per tant, també dels ens locals, de defensar-lo (art. 46).

També la Llei estatal 7/1985, de 2 d'abril, de bases del règim local, atribueix als municipis la potestat de dictar ordenances en l'àmbit de les seves competències (art. 4.1a), entre les quals s'inclou la protecció del medi (art. 25.2.f). Així mateix es reconeix aquesta potestat en la Llei municipal i de règim local de Catalunya (Text refós aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, arts. 8.1 a i 66.3.f). Finalment, a la disposició addicional primera del Decret 21/2006, de 14 de febrer, pel qual es regula l'adopció de criteris ambientals i d'ecoeficiència en els edificis, es reconeix explícitament que les ordenances municipals poden imposar majors requeriments i condicions ambientals a les determinacions del propi Decret. Entre aquestes determinacions, hi ha els paràmetres d'eficiència relatius a l'aigua.

Dins d'aquest marc s'insereix l'estalvi d'aigua, i és la finalitat d'aquesta normativa vetllar per l'estalvi eficient i per l'ús racional de l'aigua com a bé escàs que és. De fet, malgrat que la majoria de ciutats catalanes tenen sistemes de proveïment modern, l'experiència demostra que l'augment de l'oferta d'aigua no resol indefinidament aquest problema. A aquest efecte, es regula la incorporació d'instal·lacions i mecanismes d'estalvi d'aigua en els edificis i altres construccions per tal de reduir-ne el consum i evitar que es malbarati, de manera que es contribueixi a fer-ne un ús racional.

Fer un ús racional a l'aigua equival a estalviar-ne i fa extensiva aquesta accepció als conceptes d'aprofitament, reaprofitament i reutilització. D'aquesta manera, a cada activitat que requereix consum d'aigua se n'ha de destinar la que hi cal, amb una qualitat i característiques que corresponguin a l'ús que se'n vol fer. Cal entendre, doncs, aquesta diferenciació de l'aigua en funció de la seva idoneïtat per al consum humà, ben entès que podem trobar usos que no requereixin emprar-ne d'aquestes característiques (com la destinada a regar parcs i jardins, a netejar interiors, exteriors i eines de treball, o la pròpia per omplir els dipòsits dels inodors, entre d'altres).

L'objectiu de la protecció i preservació del medi no pot anar contra ell mateix ni en detriment d'altres objectius com la protecció de la salut de les persones. Per aquest motiu, per cap concepte no s'ha de permetre que aquesta aigua no potable comporti un risc o un perill per a la salut de les persones ni una afecció per al medi natural.

Totes les mesures d'estalvi d'aigua requereixen una mínima comptabilitat del recurs hídric: sense conèixer la quantitat d'aigua que s'introdueix a la xarxa de distribució, no és possible valorar l'eficàcia de l'estalvi. Per això, és importat la instal·lació de comptadors en tots els punts de consum.

La demanda creixent de l'aigua va indissolublement lligada a l'augment del nombre d'habitants, fet que implica la sobreexplotació dels recursos hídrics, amb el consegüent greuge per al medi. Per això, cal establir una base normativa que permeti l'ús correcte i l'estalvi d'aquest recurs. Amb aquest objectiu, la present regulació ha d'aplicar-se sobre la base de l'evolució de la tècnica, emprant la millor tecnologia disponible amb els materials menys nocius per al medi.

Capítol I. Objecte i àmbit d'aplicació

Article 1. Objecte

L'objecte d'aquesta ordenança és regular la incorporació i la utilització de sistemes d'estalvi d'aigua i adequar la qualitat de l'aigua a l'ús que se'n faci en els edificis, altres construccions i activitats, i determinar en quins casos i circumstàncies serà obligatòria.

Article 2. Definicions

Als efectes d'aplicació d'aquesta ordenança, s'entendrà per:

* Sistemes d'estalvi d'aigua: tot mecanisme o instal·lació que té per objecte una reducció del consum d'aigua.

* Sistemes de captació d'aigües pluvials: tot mecanisme o instal·lació que té per objecte la recollida i emmagatzematge de l'aigua de pluja.

* Airejadors: economitzadors per a aixetes i dutxes que redueixen el cabal introduint aire en el flux d'aigua.

* Reductors de cabal: limitadors de cabal que permeten reduir el volum d'aigua subministrat a aixetes i dutxes.

* Sistemes d'aigües grises: tot mecanisme o instal·lació que té per objecte la captació i el condicionament d'aigües ja utilitzades, a excepció de les que continguin greixos o contingut fecal, per omplir les cisternes dels inodors i altres usos no potables.

Article 3. Àmbit d'aplicació

L'àmbit d'aplicació recau en tota mena d'edificacions i construccions noves, incloent-hi les sotmeses a rehabilitació i reforma integral, tant si són de titularitat pública com privada.

Article 4. Edificis i construccions afectats

Les edificacions i construccions que comprèn l'àmbit d'aplicació descrit a l'article 3, en funció de les seves característiques i ús, hauran d'incorporar de forma obligatòria els sistemes i mesures d'estalvi d'aigua següents:

a) Qualsevol edificació, sigui quin sigui el seu ús, que disposi d'instal·lacions destinades al consum d'aigua:

* Comptador individual per habitatge o local i ús, en les condicions que es descriuen a l'article 6.

* Regulador de pressió, en les condicions que estableix l'article 7.

* Reguladors o reductors de cabal a les aixetes, en les condicions que estableix l'article 8.

* Limitadors de descàrregues dels inodors en les condicions que estableix l'article 8.

b) Hotels, centres educatius, instal·lacions d'ús esportiu i recreatiu, així com habitatges plurifamiliars de més de 8 habitatges o unifamiliars en filera de més de 8 habitatges, a més dels sistemes i mesures que figuren a l'apartat a) d'aquest article.

* Sistema d'aprofitament d'aigües grises, en les condicions que estableix l'article 11.

c) Qualsevol edificació amb superfície de zona verda enjardinada superior a 50 m2 en el cas de zones d'ús privat o 100 m2 si l'ús és comunitari, a més de, si s'escau, els sistemes i mesures que figuren als apartats a i b) d'aquest article.

* Captació d'aigua de pluja, en les condicions que estableix l'article 10.

d) Zones verdes enjardinades:

* Les mesures d'estalvi d'aigua en zones verdes que estableix l'article 12.

e) Processos industrials de neteja:

* Les mesures d'estalvi d'aigua en processos de neteja d'aigua que estableix l'article 9.

Capítol II: Sistemes i mesures per estalviar aigua

Article 5. Sistemes i mesures d'estalvi

Sense caràcter limitador, es regula l'ús dels sistemes i mesures d'estalvi d'aigua següents:

1. Comptadors individuals.

2. Reguladors de pressió de l'entrada d'aigua.

3. Mecanismes estalviadors.

4. Captadors d'aigua de pluja.

5. Reutilitzadors d'aigües grises.

6. Sistemes d'estalvi en jardins.

La descripció dels sistemes i mesures d'estalvi, d'acord amb les noves tecnologies disponibles, es recull a l'annex A.

Article 6. Comptadors individuals

Els edificis i construccions afectats han d'estar obligatòriament dotats de comptadors individuals d'aigua per cada habitatge o local.

Hi haurà també un comptador individual quan l'ús sigui l'ompliment de piscines o el reg de superfícies verdes enjardinades de superfície superior a 100 m2.

Article 7. Reguladors de pressió

Per garantir la pressió adequada a cada altura o nivell topogràfic d'entrada de l'aigua, als edificis i construccions que, d'acord amb l'Article 4, resultin afectats, s'instal·larà un regulador de pressió que permeti la sortida d'aigua potable amb una pressió màxima de dos quilograms i mig per centímetre quadrat (2,5 kg/cm2), durant tots els mesos de l'any, a cada habitatge o als pisos més alts dels edificis amb diverses plantes.

Article 8. Mecanismes estalviadors

a) Mecanismes per a aixetes i dutxes:

Els edificis i construccions afectes han d'instal·lar o bé mecanismes que permetin regular el cabal d'aigua, airejadors, economitzadors d'aigua o similars, o bé mecanismes reductors de cabal, de manera que per a una pressió de 2,5 kg/cm2 tinguin un cabal màxim de vuit litres minut (8 l/min) en el cas de les aixetes, i de deu litres minut (10 l/min) les dutxes.

Les aixetes d'ús públic, a més de mecanismes reductors de cabal, han de disposar de temporitzadors o de qualsevol altre mecanisme similar de tancament automàtic, que dosifiqui el consum d'aigua i limiti les descàrregues a un màxim de mig litre (0,5 l).

b) Mecanismes per a cisternes d'inodors i urinaris:

Les cisternes dels inodors dels edificis i construccions afectes han de tenir un volum de descàrrega màxim de sis litres (6 l) i han de permetre aturar la descàrrega o disposar d'un doble sistema de descàrrega (6 litres: descàrrega completa, 3 litres: descàrrega parcial).

En el cas d'edificis d'ús públic, els inodors han de disposar d'un sistema de descàrrega pressuritzada, amb una clau unitària de tall, i els urinaris d'homes estaran equipats amb fluxors, amb un sistema de descàrrega que s'activarà individualment a cada urinari.

Article 9. Estalvi en els processos de neteja

Els processos industrials de neteja, com ara bugaderies, rentacotxes, etc., han d'utilitzar mecanismes d'estalvi, recuperació i reciclatge de l'aigua. Només es pot ometre aquesta obligació, quan un informe tècnic justifiqui la impossibilitat d'aquesta recuperació.

Article 10. Aprofitament d'aigua de pluja

Els edificis i construccions descrits en l'article 4.c) han d'emmagatzemar les aigües pluvials recollides a les cobertes a un dipòsit que s'utilitzarà per proveir la xarxa de reg. En particular, s'han de recollir les aigües pluvials de teulades i terrasses del mateix edifici i d'altres superfícies impermeables no transitades per vehicles ni per persones.

El disseny i el dimensionat de les instal·lacions són els que preveu l'annex tècnic B.

Article 11. Reutilització d'aigües grises

a) Els edificis i construccions descrits en l'Article 4 b) han de disposar d'un sistema de reutilització d'aigües grises. La resta d'edificacions que ja en disposin o en vulguin instal·lar, han de complir amb la normativa d'aquest article en allò que fa referència a la seguretat de les instal·lacions.

b) Aquest sistema està destinat exclusivament a reutilitzar l'aigua de lavabos, dutxes i banyeres, amb l'objectiu d'omplir les cisternes dels inodors. Es prohibeix la captació d'aigua per aquest sistema de llocs diferents dels especificats en aquest article, en especial aigües provinents de processos industrials, cuines, bidets, rentadores, rentaplats i qualsevol tipus d'aigua que pugui contenir greix, oli, detergent, productes químics contaminants, o un elevat nombre d'agents infecciosos i /o restes fecals.

c) El baixant d'aigües grises ha de conduir les aigües fins a una depuradora fisicoquímica i/o biològica que en garanteixi la depuració, d'acord amb els valors establerts en l'annex 1.A del Reial Decret 1620/2007, de 7 de desembre, pel qual s'estableix el règim jurídic de la reutilització de les aigües depurades, o normativa que el substitueixi.

d) El disseny i el dimensionat de les instal·lacions són els previstos en l'annex tècnic D.

Article 12. Estalvi en zones verdes enjardinades

a) Obligacions:

* S'utilitzaran sistemes de reg que minimitzin el consum d'aigua com la microirrigació, el reg per degoteig, una xarxa d'aspersors regulats per programador horari o detectors d'humitat per controlar la freqüència del reg, sobretot els dies de pluja.

* En el disseny de les noves zones verdes públiques o privades de superfície igual o superior a 400 m2, es regarà preferentment amb aigua procedent dels captadors d'aigua de pluja o freàtica. Així mateix, s'elaborarà un programa anual de manteniment que, en tot cas, inclourà sistemes per a l'estalvi d'aigua consistents en:

- Comptador d'aigua específic per a la zona de reg.

- Programadors de reg ajustats a les necessitats hídriques concretes de la plantació.

- Sensors de pluja, d'humitat del sòl i/o de vent, en el cas que aquests factors puguin modificar les necessitats de reg.

- Aspersors de curt abast a les zones de gespa.

- Reg per degoteig a les zones arbustives i arbrades.

- Sistemes de prevenció d'escolament.

* En les canonades de les instal·lacions de gran consum, les superfícies enjardinades de més de 1.000 m2 o les que utilitzen aigües regenerades per al reg, es farà un control periòdic de les fuites amb una freqüència mínima de dues vegades l'any.

b) Recomanacions per al disseny bàsic de les zones verdes enjardinades:

* Respectar l'estructura natural del terreny.

* Reduir la superfície ocupada per les zones de consum elevat d'aigua, com la gespa, en favor de les formacions menys exigents. Normalment, aquesta elecció requereix disminuir la superfície dedicada a la gespa i augmentar la d'arbres, arbusts o plantes d'entapissar.

* Seleccionar espècies amb requeriments d'aigua modestos o que, senzillament, no necessiten reg una vegada han arrelat bé.

* Incorporar recobriments de sòl que redueixen les pèrdues d'aigua per evaporació i que, alhora, produeixen agradables efectes estètics. Es tracta de cobrir algunes superfícies del jardí amb materials com ara pedra, grava, escorça d'arbres, etc.

* Crear zones d'ombra, que redueixen el poder dessecant del sol.

Article 13. Utilització d'aigua freàtica

a) Els projectes executius d'obres que prevegin excavacions corresponents a soterranis o pàrkings a una cota inferior al nivell freàtic detectat en l'estudi geotècnic corresponent, hauran d'adjuntar l'aforament de la surgència d'aigua detectada.

El promotor haurà de posar en funcionament les bombes i canalitzacions necessàries per evacuar l'aigua freàtica sobrant fins a la xarxa d'aigua no potable municipal, si existeix, o bé fins al dipòsit de recollida d'aigües pluvials, si l'edifici en disposa.

b) Cas que l'aigua freàtica sobrant no pugui ser aprofitada a través de la xarxa d'aigua no potable municipal o el dipòsit de recollida d'aigües pluvials, aquesta s'haurà evacuar de forma independent a la de les aigües residuals generades a l'edifici, de manera que les aigües freàtiques i les residuals en cap cas es barregin.

Article 14. Recirculació d'aigua calenta sanitària

c) Els edificis que incorporin un sistema d'acumulació d'aigua calenta sanitària situat a una distància superior a 9 m lineals de recorregut del punt més allunyat de subministrament, hauran de disposar d'un sistema de recirculació d'aigua calenta sanitària, amb la finalitat de minimitzar les pèrdues d'aigua freda del circuit.

d) La instal·lació de recirculació estarà equipada amb un temporitzador que permeti adequar els horaris de recirculació amb els de la demanda.

Article 15. Edificis públics de titularitat municipal

Els edificis públics de titularitat municipal existents en el moment en què entri en vigor la present ordenança adoptaran els mecanismes d'estalvi següents:

a) Les aixetes i dutxes que es reposin hauran de disposar dels mecanismes estalviadors que disposa l'article 8.

b) Les cisternes d'inodors i urinaris que es reposin hauran de disposar dels mecanismes estalviadors que disposa l'article 8.

Article 16. Usos de l'aigua

a) L'aigua recollida pels sistemes de captació d'aigua de pluja i les aigües freàtiques es podran utilitzar per al reg de parcs i jardins, neteja d'interiors i d'exteriors, cisternes d'inodors i qualsevol altre ús adient a les seves característiques.

b) Les aigües grises únicament es podran destinar a omplir les cisternes dels inodors.

c) En qualsevol cas, l'ús de les aigües ha de garantir el compliment dels criteris de qualitat per a la reutilització de les aigües segons el seu ús que figuren a l'annex 1.A del Reial Decret 1620/2007, de 7 de desembre, pel qual s'estableix el règim jurídic de la reutilització de les aigües depurades,o normativa que el substitueixi.

Article 17. Impacte visual

a) Els sistemes de proveïment d'aigua regulats en aquesta ordenança s'han d'adequar a les determinacions de les normes urbanístiques aplicables.

b) Si, per motius tècnics, el dipòsit no està soterrat, tindrà consideració d'instal·lació de serveis i haurà d'incorporar sistemes que evitin l'impacte visual i estètic.

c) Juntament amb aquestes determinacions, totes les actuacions als edificis on s'instal·li un sistema d'estalvi d'aigua han de preveure les mesures necessàries per integrar-s'hi adequadament i amagar el conjunt de captadors i altres equips complementaris de la millor manera possible, a fi d'evitar un impacte visual indesitjable.

Article 18. Prevenció i control de la legionel·losi

Totes les instal·lacions d'aprofitament d'aigua de pluja i de reutilització d'aigües grises que es trobin en edificis d'ús col·lectiu hauran d'acomplir amb les determinacions del Reial Decret 865/2003, de 4 de juliol, pel qual s'estableixen els criteris higienicosanitaris per a la prevenció i el control de la legionel·losi, així com les del Decret 352/2004, de 27 de juliol, pel qual s'estableixen les condicions higienicosanitàries per a la prevenció i control de la legionel·losi, o normativa que els substitueixi.

Article 19. Restriccions en l'ús de l'aigua en situacions de sequera

En aquells períodes declarats d'excepcionalitat o d'emergència en relació amb la utilització dels recursos hídrics per la Generalitat de Catalunya o Administració competent, s'aplicaran les restriccions en l'ús de l'aigua contingudes en el Reglament del servei d'abastament d'aigua potable de Mollet del Vallès.

Article 20. Llicències d'obres

Els projectes executius d'obres incorporaran un annex que, seguint el model que figura a l'annex E, recollirà una descripció detallada de les instal·lacions i el dimensionat de cadascun dels sistemes d'estalvi d'aigua que siguin d'incorporació obligatòria.

Article 21. Senyalització

El disseny de les instal·lacions d'aprofitament d'aigua de pluja i d'aigua freàtica, de reutilització de l'aigua sobrant de piscines i d'aigües grises ha de garantir que aquestes instal·lacions no es confonguin amb les d'aigua potable, així com assegurar la impossibilitat de contaminar el proveïment. Per això, aquestes instal·lacions han de ser independents de la xarxa de proveïment d'aigua potable i estar senyalitzades, tant en els punts de proveïment com en els dipòsits de emmagatzematge o tractament, d'acord amb el Reial decret 485/1997, del 14 d'abril, sobre disposicions mínimes en matèria de senyalització de seguretat i salut en el treball (Boletín Oficial del Estado núm. 97 de 23 d'abril), o normativa que el substitueixi.

Les canonades d'aquestes instal·lacions seran també fàcilment diferenciables de la resta i, per això, seran específiques per a l'aigua no potable i estar senyalitzades de manera diferenciada.

Capítol III: Utilització i manteniment

Article 22. Utilització i manteniment

El propietari de l'edifici, construcció i/o instal·lació dotat de sistemes i mesures d'estalvi d'aigua està obligat a fer-ne les operacions de manteniment i reparació, d'acord amb les indicacions del fabricant, necessàries per mantenir les instal·lacions en perfecte estat de funcionament, eficàcia i eficiència.

Article 23. Inspecció

a) El personal al servei d'aquest Ajuntament que tingui encomanat l'exercici de funcions d'inspecció té la condició d'autoritat.

b) En exercici d'aquesta activitat, el personal municipal realitzarà les inspeccions que resultin necessàries en les instal·lacions de l'edifici o activitat, per tal de comprovar l'acompliment de les previsions d'aquesta ordenança. Els fets que constati tindran valor probatori, d'acord amb el que estableix la legislació de procediment administratiu comú.

c) Una vegada comprovada l'existència d'anomalies en les instal·lacions o en el seu manteniment, l'òrgan municipal corresponent practicarà els requeriments que pertoqui i dictarà les ordres d'execució que corresponguin per assegurar el compliment d'aquesta ordenança, que podran anar acompanyades d'altres mesures per assegurar la protecció de la legalitat..

Article 24. Control

a) Els serveis tècnics municipals poden controlar, en qualsevol moment, la correcta preinstal·lació, instal·lació i el bon funcionament de tots els sistemes d'estalvi d'aigua mitjançant els mètodes de mesura i control que estimin convenients.

b) A aquest efecte, en les inspeccions que es realitzin es podrà sol·licitar tots els documents sobre les instal·lacions que considerin necessaris per garantir l'estalvi eficient de l'aigua.

c) Si es comprova que una instal·lació o el seu funcionament no s'ajusta a aquesta ordenança, l'òrgan municipal competent requerirà el que sigui procedent i, si s'escau, ordenarà la restauració de la realitat física alterada que correspongui per assegurar-ne el compliment.

d) L'Ajuntament registrarà els sistemes d'aigües grises instal·lats al municipi i en farà el seguiment i control. De cada instal·lació haurà de disposar, com a mínim, de l'esquema tècnic, dades de l'instal·lador, i dades del titular, propietari o responsable.

Article 25. Informació als usuaris

a) Els instal·ladors autoritzats de sistemes d'estalvi d'aigua han d'informar mitjançant instruccions protocol·litzades sobre la utilitat, funcionament i manteniment de les instal·lacions.

b) En el moment de la compra o lloguer de l'edifici o construcció, cal informar l'usuari mitjançant el lliurament d'aquestes instruccions protocol·litzades sobre la utilitat, el funcionament i el manteniment de les instal·lacions dels sistemes d'estalvi d'aigua.

c) El promotor i/o venedor en cas de successives compravendes és responsable d'informar el comprador de l'existència dels sistemes d'estalvi d'aigua. Així mateix, el propietari és responsable d'informar els usuaris cas que l'edifici o construcció sigui destinat a lloguer.

Article 26. Mesures de protecció i restauració

Les obres i usos que incompleixin aquesta ordenança donaran lloc a requeriment de restablir la legalitat infringida o la realitat física alterada, d'acord amb els procediments de protecció de la legalitat previstos, tant en la legislació urbanística com en la legislació en matèria d'habitatge i medi ambient, podent comportar la suspensió de les obres i dels usos corresponents.

Article 27. Multes coercitives

Per assegurar el compliment dels requeriments i les ordres d'execució, l'Ajuntament podrà imposar multes coercitives reiterades, que seran independents de les sancions que puguin imposar-se amb

aquest caràcter i compatibles amb aquestes, de conformitat amb la legislació en matèria de procediment administratiu comú. L'import d'aquestes multes podrà arribar fins a 3.000 euros

Capítol IV: Infraccions i sancions

Article 28. Infraccions

Són infraccions al règim establert en aquesta ordenança les previstes en la legislació general sobre habitatge i medi ambient i, en particular, les següents:

a) Constitueixen infracció molt greu:

* La senyalització insuficient de la potabilitat de les aigües a les instal·lacions pertinents quan això pugui permetre la mescla d'aigua potable i no potable.

* No instal·lar o, si n'hi ha, no utilitzar els sistemes d'estalvi d'aigua quan sigui obligatori.

* No senyalitzar la potabilitat de les aigües a les instal·lacions pertinents.

* Evacuar les aigües freàtiques resultants de les excavacions de soterranis i pàrkings a la xarxa de clavegueram, quan existeixi xarxa municipal d'aigua no potable o l'edifici disposi de dipòsit de recollida d'aigües pluvials.

* Evacuar les aigües freàtiques resultants de les excavacions de soterranis i pàrkings a la xarxa de clavegueram de forma conjunta amb les aigües residuals, quan no existeixi xarxa municipal d'aigua no potable o l'edifici no disposi de dipòsit de recollida d'aigües pluvials.

b) Constitueixen infraccions greus:

* La instal·lació incompleta o insuficient dels sistemes d'estalvi d'aigua que corresponguin, atenent les característiques de l'edificació i les exigències fixades per a cada sistema d'estalvi d'aigua.

* La realització d'obres, la manipulació de les instal·lacions o la manca de manteniment que comporti la disminució superior al 50 % de l'efectivitat de les instal·lacions.

* La no informació degudament protocol·litzada sobre els sistemes d'estalvi d'aigua instal·lats a l'edifici o construcció.

* L'incompliment dels requeriments i ordres d'execució dictats per assegurar el compliment d'aquesta ordenança.

* L'impediment de l'accés a l'interior dels edificis i/o instal·lacions dels agents i inspectors municipals, en exercici de les seves funcions, habilitats a tal efecte, o la negativa a presentar als agents i inspectors la informació que puguin sol·licitar en exercici de les seves funcions.

c) Constitueixen infraccions lleus:

* Qualsevol altre incompliment d'aquesta ordenança que no tingui atribuïda una altra qualificació.

Article 29. Sancions

Llevat de previsió legal diferent, les infraccions previstes en l'article anterior seran sancionades conforme als límits establerts en la Llei 7/1985, de 2 d'abril, de Bases del règim local, amb les multes següents:

a) Per infraccions lleus, multa fins a 750 euros.

b) Per infraccions greus, multa fins a 1.500 euros.

c) Per infraccions molt greus, multa fins a 3.000 euros.

Article 30. Procediment sancionador

El procediment sancionador, les circumstàncies de qualificació de les infraccions i les mesures complementàries a les sancions són els que s'estableixen en la legislació sobre habitatge de Catalunya. (Arts. 61, 62 i 78 de la Llei 24/91, de l'habitatge).

Capítol V: Acció de foment

Article 31. Mesures de foment, bonificacions i incentius

a) Per facilitar l'aplicació d'aquesta ordenança, l'Ajuntament informarà al peticionari de llicències urbanístiques i ambientals.

b) Per incentivar l'adopció de mesures d'estalvi d'aigua que assoleixin objectius de reducció del consum superiors als establerts en aquesta ordenança, o per la instal·lació de sistemes de recollida d'aigües de pluja o de reutilització d'aigües grises en edificis existents en el moment d'entrada en vigor de la present ordenança, l'Ajuntament podrà establir bonificacions en determinats tributs municipals o establir altres mesures d'incentiu fiscal i de foment, si s'escau.

c) Per tal de completar les mesures d'estalvi d'aigua contemplades en la present ordenança i incentivar l'estalvi d'aigua en edificacions i activitats existents, l'Ajuntament treballarà per comunicar les bones pràctiques en l'estalvi d'aigua als diferents sectors del municipi: als habitatges, en la jardineria, en la construcció, en la indústria, etc.

Disposicions transitòria, derogatòria i finals

Disposició transitòria

Les llicències d'obres o d'ús (ambiental) atorgades i els procediments iniciats a l'entrada en vigor de la present ordenança, es regeixen pel règim jurídic anterior.

Disposició derogatòria

Resten derogades totes les disposicions municipals que s'oposin a aquesta ordenança, la contradiguin o en resultin incompatibles.

Disposició final primera. Entrada en vigor

Aquesta ordenança entrarà en vigor als quinze dies hàbils següents d'haver estat publicat íntegrament el seu text en el Butlletí Oficial de la Província, i romandrà vigent en tot el terme municipal mentre no sigui modificada o derogada pel Ple de la corporació.

Disposició final segona. Efectes de la modificació de la legislació de l'Estat o de l'autonòmica

Les prescripcions d'aquesta Ordenança que incorporen o reprodueixen aspectes de la legislació bàsica de l'Estat o de l'Autonòmica, s'entendran automàticament modificades en el moment en què es produeixi la seva revisió.

Disposició final tercera. Actualització de les sancions

L'actualització de l'import de les sancions establertes en aquesta Ordenança es produirà automàticament quan es produeixi la seva revisió en la Llei 7/1985, de 2 d'abril, de Bases del règim local o norma que la substitueixi.

Annex A: Descripció dels mecanismes estalviadors d'acord amb les millors tecnologies disponibles

1. Aixetes

1.1. Aixeta monocomandament:

La instal·lació d'aixetes monocomandament en usos de tipus domèstic i residencial s'ha generalitzat gràcies a la facilitat del seu ús. A més, des del punt de vista de l'eficiència, presenten importants avantatges davant les tradicionals amb controls separats d'aigua calenta i freda (bicomandament).

El sistema que utilitzen els monocomandaments es basa en una sèrie de peces de material ceràmic amb un espai mínim entre elles que assegura la pràctica desaparició de fuites i degoteig.

La comoditat d'ús -un mateix control permet regular cabal i temperatura- redueix la pèrdua d'aigua durant operacions com la d'ajustar la temperatura.

Davant d'aquests avantatges, les aixetes monocomandament plantegen alguns inconvenients:

* Quan s'obre una aixeta monocomandament, l'usuari acostuma a accionar-la fins al màxim, i això fa que subministri el màxim cabal possible, que no és gairebé mai totalment necessari.

* La palanca del monocomandament sovint es deixa en un punt intermedi entre els extrems d'aigua freda i calenta, de manera que, quan s'obre, sovint s'utilitza aigua mesclada sense necessitat.

Per evitar aquestes situacions o posar-hi remei quan sigui possible, s'han desenvolupat diferents mecanismes.

Obertura en fred:

Mitjançant aquest sistema, la palanca del monocomandament se situa per defecte en la posició que dóna només aigua freda. Per tant, s'ha de fer un desplaçament conscient cap a l'esquerra en el cas de voler aigua calenta.

Regulador de cabal:

La funció d'aquests mecanismes és, simplement, de limitar internament el pas d'aigua, de manera que, en obrir al màxim el monocomandament, no disposem del cabal màxim.

Hi ha diferents sistemes que persegueixen el mateix fi:

* Limitar el cabal al tub mateix, reduint la secció per la qual passa l'aigua (regulació mitjançant un cargol situat a l'exterior de l'aixeta).

* Discs eficients o ecodiscs (disc amb dents a la part interior i amb diferents tipus de marques situades en la part superior del monocomandament. La seva missió és reduir el recorregut de la palanca).

Obertura en dues fases:

L'obertura es produeix en dues fases amb un límit a mig recorregut de la palanca del monocomandament. Aquest se sitúa en una posició que proporciona un cabal suficient per als usos habituals (entre 6 i 8 litres/minut). Si es vol un cabal més elevat, s'hi ha d'aplicar una lleugera pressió en sentit ascendent.

L'obertura en dues fases permet reduir el consum de les aixetes monocomandament en més d'un 50%, i disposar d'un gran cabal en el cas que es vulgui obtenir un elevat volum d'aigua en un temps reduït (per omplir recipients, per exemple).

1.2. Aixeta termostàtica:

Aquest tipus d'aixetes, generalment adaptades a aixetes de dutxa i bany-dutxa, disposen d'un selector de temperatura amb una escala graduada que permet triar la temperatura desitjada per a l'aigua. Hi ha diferents sistemes en funció del tipus de tecnologia utilitzada, però tots es basen en l'ús de materials termosensibles que es contreuen o expandeixen en funció de la temperatura. S'ha constatat un estalvi de fins el 16% d'aigua respecte dels monocomandaments (de fet, més eficients que les aixetes bicomandament de ruleta).

1.3. Aixeta amb temporitzador:

Les aixetes temporitzades són les que s'accionen prement un botó i que deixen sortir l'aigua durant un temps determinat, transcorregut el qual es tanquen automàticament. En general, aquestes aixetes són utilitzades en casos de risc que l'aixeta continuï oberta sense aprofitament (l'usuari s'oblida de tancar

l'aixeta i deixa córrer l'aigua en la fase d'ensabonament a la dutxa, etc.). En edificis públics, la reducció en el consum s'estima entre un 30 i un 40%.

1.4. Aixeta electrònica:

Dins de les opcions d'aixetes de tancament automàtic, les electròniques són les que ofereixen les màximes prestacions des del punt de vista de la higiene i l'estalvi d'aigua. L'obertura s'activa quan es col·loquen les mans sota el tub de sortida d'aigua. Mentre l'usuari té les mans en posició de demanda d'aigua, el flux és constant, però s'atura immediatament en el moment de retirar les mans.

1.5. Aixeta: adaptacions d'aixetes ja existents:

Es poden millorar les aixetes existents amb opcions senzilles i econòmiques:

Airejador perlitzador:

És un dispositiu que mescla aire amb l'aigua, fins i tot quan hi ha baixa pressió, de manera que les gotes d'aigua surten en forma de perles. Substitueixen els filtres habituals de les aixetes i, malgrat que redueixen el consum, l'usuari no té la sensació de rebre menys aigua. Els airejadors perlitzadors permeten estalviar aproximadament un 40% d'aigua i energia en les aixetes tradicionals.

Limitador de cabal:

Els limitadors de cabal redueixen la quantitat total d'aigua que surt de l'aixeta. Pel seu disseny, funcionen correctament a pressions de servei habituals (entre 1 i 3 bar), però no garanteixen el manteniment d'unes òptimes condicions de servei a pressions baixes. Són molt fàcils de col·locar i es comercialitzen amb acabats en rosques de diferents mides, per poder-les acoblar a diferents aixetes. Tenen un estalvi comprovat d'entre un 40% i un 60%, depenent de la pressió de la xarxa.

2. Ruixadors de dutxa

L'estalvi d'aigua de les dutxes eficients s'aconsegueix per diferents mecanismes, que es poden combinar entre ells en funció del model triat.

* Reducció del cabal a 10 litres per minut (a 3 bar de pressió). Aquest cabal garanteix un servei adequat i s'allunya dels 20 litres que, amb aquesta pressió, ofereixen molts capçals de dutxa tradicionals.

* Mescla d'aire amb aigua de manera que el raig proporciona la mateixa sensació de mullena consumint aproximadament la meitat d'aigua.

* La concentració del raig de sortida aconsegueix en les dutxes eficients un estalvi considerable sense reduir la quantitat d'aigua útil per unitat de superfície.

3. Inodors

3.1. Descàrrega per gravetat:

El sistema de descàrrega per gravetat neteja l'inodor mitjançant la força d'arrossegament que porta l'aigua quan cau. L'aigua és emmagatzemada en el tanc posterior situat pràcticament a la mateixa altura que la tassa. El seu ús principal correspon a necessitats domèstiques, on és el sistema més estès. N'hi ha diferents sistemes que permeten ajustar el volum de la descàrrega a l'ús que realment necessitem.

Interrupció de descàrrega:

Aquests sistemes permeten aturar el procés de buidar la cisterna d'una manera voluntària, evitant de descarregar-la totalment cada vegada que l'accionem. Aquests mecanismes es basen en els descarregadors tradicionals per a cisternes baixes (tirador o polsador) i la novetat és que permeten aturar la sortida d'aigua de la cisterna en el moment en que es pitja una segona vegada o s'abaixa el tirador.

Doble polsador:

Els mecanismes de doble polsador es basen en la mateixa opció de descàrrega parcial de l'aigua de la cisterna; no obstant això, eviten que calgui una segona pitjada, amb la qual cosa l'atenció i l'esforç exigits a l'usuari són menors i s'obtenen els resultats d'estalvi d'aigua. Els polsadors estan dividits en dues parts, generalment diferents, amb l'objectiu de diferenciar clarament les dues opcions de descàrrega. Cada una descarrega un volum predeterminat d'aigua; les combinacions més comunes són de 3 i 6 litres.

3.2. Descàrrega pressuritzada:

Els sistemes de descàrrega pressuritzada s'accionen mitjançant una aixeta dotada de tancament automàtic (mecànic o electrònic) instal·lat sobre una derivació de la xarxa interior d'aigua. Com que la pressió prové de la xarxa, i no de la columna d'aigua a la cisterna, assoleix una elevada potència de descàrrega, i això permet un rentat molt eficaç. S'acostumen a col·locar en instal·lacions d'ús públic.

La necessitat de disposar d'elevada pressió a la xarxa per a cada possible fluxor a instal·lar, requereix un rigorós estudi de la pressió i uns grans diàmetres de canonades, vàlvules etc. Per això, és imprescindible fer un control de fuites, perquè l'elevat cabal que ofereixen algunes aixetes (fins a 90 litres per minut) pot convertir un simple degoteig en una important pèrdua d'aigua.

Així mateix, i a causa de l'elevat cabal de sortida, convé ajustar de manera molt precisa el temps d'obertura dels sistemes de descàrrega.

Per reduir aquests inconvenients s'han d'instal·lar claus unitàries de tall a cada fluxor. Aquestes claus permetran tancar el flux d'aigua d'una manera senzilla i ràpida en el moment que es detecta una deficiència.

Fluxors / temporitzadors:

L'accionament d'aquests sistemes de descàrrega es dóna quan es fa pressió sobre un mecanisme que permet el pas de l'aigua. La instal·lació de fluxors en inodors se centra principalment en instal·lacions de tipus públic, per a les quals ofereix una important sèrie d'avantatges:

* Com que no cal omplir cisternes, els fluxors estan sempre preparats per descarregar i no hi ha temps d'espera entre usos.

* L'elevada pressió de l'aigua permet una descàrrega molt eficaç en poc temps i, per tant, una neteja exhaustiva.

* Els fluxors ocupen poc espai i tenen poques zones exposades al vandalisme. Igual que en els mecanismes de les cisternes, hi ha marques que ofereixen la possibilitat que els fluxors disposin de doble polsador.

Electrònics:

D'estructura semblant als sistemes de descàrrega amb temporitzador, presenten la particularitat de ser accionats mitjançant un sistema electrònic activat per detectors de presència o cèl·lules fotoelèctriques. Els sistemes d'interrupció de la descàrrega solen tenir un temporitzador. Generalment, el tancament és gradual per evitar els anomenats cops d'aresta.

4. Urinaris

La descàrrega en urinaris no ha de ser excessiva, ja que les mateixes característiques de disseny de l'urinari permeten estalviar aigua. L'elecció d'un correcte sistema de descàrrega, permet combinar la màxima higiene amb un estalvi important d'aigua.

4.1. Fluxors / temporitzadors:

L'accionament d'aquests sistemes de descàrrega es produeix per la pressió sobre un mecanisme que permet el pas de l'aigua. A diferència dels fluxors dels inodors, aquests sistemes no necessiten una pressió elevada, per la qual cosa es poden adaptar a la xarxa de qualsevol edifici.

4.2. Electrònics:

Aquests sistemes incorporen detectors de presència que permeten una descàrrega en el moment que l'usuari es retira de l'urinari. A més, n'hi ha que fan una petita descàrrega inicial en el moment que l'usuari es posa davant l'urinari.

4.3. Urinaris sense aigua:

És una tècnica molt poc comuna a Europa. Els urinaris sense aigua s'assemblen als urinaris convencionals, però n'eliminen les canonades de dotació d'aigua per a neteja, així com els fluxors o sensors. Els procediments diaris de neteja són els mateixos que els de l'urinari de fluxòmetre.

A la sortida de l'urinari es posa un cartutx degradable amb un producte per evitar males olors i que s'ha de canviar en funció dels usos (fins a uns 1.500 usos).

5. Mecanismes d'estalvi a la indústria - processos de neteja

Són mesures vinculades a l'optimització de les operacions de neteja.

5.1. Neteja en sec:

Es pot fer manualment o mecànicament, i té com a finalitat, per una banda, l'eliminació dels cabals d'aigua necessaris per a la neteja i, per l'altra, evitar l'abocament de substàncies sòlides.

5.2. Neteja a alta pressió:

Per augmentar l'eficàcia de la neteja es poden utilitzar sistemes d'alta pressió (xarxa interna de l'establiment o màquines individuals de neteja a alta o mitjana pressió).

5.3. Sistemes de neteja CIP (Clean In Place: Neteja en el lloc):

Un sistema de neteja CIP és un conjunt de dispositius i canalització amb vàlvules i instrumentació que permet la recuperació de l'aigua, àcids, bases, detergents i desinfectants.

S'utilitza en els processos de neteja dels camions cisterna, dipòsits i instal·lacions.

Annex B: Disseny i dimensions de les instal·lacions d'aprofitament d'aigua de pluja

El sistema de captació d'aigües pluvials ha de constar, com a mínim, dels elements següents: superfície de captació, canalitzacions de conducció de l'aigua recollida (canals), aljub o dipòsit d'emmagatzematge de l'aigua de pluja, sistemes previs de filtració o decantació, equip de bombeig i sobreeixidor.

1. El disseny de la instal·lació, dels sistemes d'aigua pluvial o grises, ha de garantir que l'aigua dipositada no es pugui confondre amb l'aigua potable i la impossibilitat de contaminar el seu subministrament. Calen, per tant, sistemes de doble seguretat per no barrejar aquesta aigua amb la potable o bé la instal·lació d'un sistema d'interrupció de flux.

2. Càlcul de la capacitat del dipòsit de pluvials:

El càlcul de la capacitat del dipòsit de recollida d'aigües pluvials es fa tenint en compte la relació existent entre la superfície de recollida d'aigües (ST) i les necessitats de reg de la superfície de jardí (SJ). Quan aquesta relació (R) pren valors superiors a 0,667, l'aigua recollida pot satisfer les necessitats hídriques del jardí, i el volum del dipòsit es calcula en funció de la superfície enjardinada. Quan R pren un valor inferior a 0,667 l'aigua recollida és insuficient per satisfer les necessitats de reg del jardí, i el volum del dipòsit es calcula en funció de la superfície de recollida d'aigües. El càlcul es fa per mitjà de les expressions següents:

Quan R>0,667: V = SJ × (K1-(K2 × R)); quan R<=0,667: V = ST × K3; on:

R = ST/SJ, adimensional

ST = superfície de teulades i terrasses del mateix edifici i d'altres superfícies impermeables no transitades per vehicles ni per persones, expressada en m2

SJ = superfície de zona no pavimentada susceptible de ser regada, expressada en m2

K1= 285,56 l/m2

K2= 127,27 l/m2

K3= 299,5 l/m2

V = Volum del dipòsit de recollida d'aigües pluvials, expressat en litres. Independentment del volum del dipòsit obtingut per mitjà de l'aplicació de les expressions que figuren en aquest apartat, el volum mínim del dipòsit de recollida d'aigües de pluja serà de 5.000 litres.

3. Excepte que s'ubiqui en soterranis o pàrkings del propi edifici, el dipòsit d'emmagatzematge serà soterrat, i es garantirà el seu enjardinament superior. El dipòsit estarà constituït d'un material impermeable i disposarà d'un sobreeixidor amb desguàs a la xarxa d'aigua no potable municipal si existeix, o a la xarxa d'evacuació d'aigües pluvials de l'edifici, si no existeix xarxa d'aigua no potable municipal. La connexió des de la xarxa municipal d'aigua no potable o la d'evacuació d'aigües pluvials de l'edifici no pot entrar en cap cas en contacte el dipòsit. S'han de vigilar les condicions sanitàries del dipòsit.

4. El dipòsit ha de tenir una alimentació independent des de la xarxa municipal per a casos en què el règim pluviomètric no garanteixi el reg durant l'any. Cal tenir present que el sistema ha de donar prioritat a l'aigua de pluja en front de l'aigua de la xarxa d'abastament.

5. Caldrà dissenyar les xarxes de forma separativa, de manera que no es confonguin els punts de subministrament de l'aigua de pluja amb els que subministren aigua de la xarxa municipal d'abastament d'aigua potable. Tots els punts de subministrament de l'aigua recollida estaran degudament senyalitzats amb un rètol que indiqui. "aigua no potable", dotat del grafisme corresponent.

6. Per a la màxima garantia de les instal·lacions, totes s'han de regir per l'Ordre 9 de desembre de 1975 per la qual s'aproven les normes bàsiques per a les instal·lacions interiors de subministrament d'aigua.

Annex C: Disseny i dimensions de les instal·lacions de reutilització d'aigua sobrant de piscines.

1. El sistema de reutilització d'aigua sobrant de piscines ha de tenir un mecanisme que faciliti la canalització soterrada d'aquesta aigua cap a un dipòsit d'emmagatzematge.

2. El càlcul de les dimensions d'aquest dipòsit es farà en funció de l'aigua que renovi la piscina, l'espai disponible i la superfície de reg o l'ús al qual es destinarà. El seu volum no pot ser inferior a un metre cúbic (1 m3) per cada tres metres quadrats (3 m2) de superfície lliure de la piscina. Aquest dipòsit no és necessari si es fa servir per omplir les cisternes dels inodors en un dipòsit conjunt amb el d'aigües grises.

3. Quant a característiques tècniques, el dipòsit ha d'ajustar-se al que disposa l'annex E anterior.

4. Per minimitzar costos i aprofitar eficientment l'espai, es permetrà l'emmagatzematge conjunt de les aigües de pluja i les sobrants de piscines en un mateix dipòsit sempre que es garanteixi el tractament d'aquesta aigua mitjançant filtres i l'eliminació del clor residual.

5. Considerant el cost ambiental de l'aigua, les economies d'escala i la facilitat per al lleure col·lectiu, les noves urbanitzacions disposaran preferentment de piscines comunitàries. Les seves dimensions es modularan a raó dels habitants potencials en una proporció màxima en volum de dos metres cúbics (2 m3) per habitant. La superfície màxima es fixa en un metre quadrat (1 m2) per habitant. En els casos en que aquesta norma sigui de compliment impossible o difícil, s'haurà de justificar la necessitat d'autoritzar piscines individuals o de no complir els requisits relatius a dimensions.

Annex D: Disseny i dimensions de les instal·lacions de reutilització d'aigües grises.

1. S'ha de fer separació de baixants d'aigües residuals amb contingut fecal i un únic baixant per a la recollida de dutxes i banyeres..

2. La instal·lació depuradora ha de tenir un sobreeixidor i unes vàlvules de buidatge connectades a la xarxa de clavegueres, així com una entrada d'aigua de xarxa per garantir en tot moment el subministrament d'aigua a les cisternes dels inodors, i incorporar un sistema de doble seguretat o trencament de flux per evitar contaminació de la xarxa d'aigua potable o equip de reg.

3. A l'aigua de la depuradora s'hi ha d'afegir un colorant no tòxic i biodegradable de color que serveix d'indicador de la no potabilitat de les aigües.

4. Cal preveure parts comunes als edificis i construccions per allotjar l'equip de depuració, que han de ser de fàcil accés, per tal de garantir-ne el manteniment i control. Així mateix, s'ha de preveure el disseny d'aquest sistema d'estalvi d'aigua, juntament amb els altres subministraments, i fer que tot el conjunt de canonades discorri per l'interior dels edificis i construccions, evitant així l'impacte visual.

5. El càlcul de la instal·lació d'aigües grises ha de tenir en compte l'ús de l'habitatge o construcció.

Habitatges unifamiliars:

Es pren com a càlcul de referència que el consum d'aigua per a dutxes i/o banyeres és d'un mínim de seixanta litres per persona i dia (60 l/persona/dia) i d'un màxim de cent litres per persona i dia (100 l/persona/dia).

Habitatges plurifamiliars:

El càlcul de referència és el mateix que per als habitatges unifamiliars, amb la particularitat que hi ha d'haver un sistema d'aigües grises comú per a tots els veïns.

Hotels:

Es pren com a càlcul de referència que el consum mitjà d'aigua per a dutxes i banyeres és d'un mínim de noranta litres per persona i dia (90 l/persona/dia) i d'un màxim de cent vint litres per persona i dia (120 l/persona/dia).

Complexos esportius:

Es pren com a càlcul de referència que el consum mitjà d'aigua per a dutxes i banyeres és, com a màxim, de seixanta litres usuari i dia (60 l/usuari/dia). Per a usuaris tan sols de piscines serà de trenta litres usuari i dia (30 l/usuari/dia).

Annex E: Qüestionari de comprovació del compliment de l'ordenança d'estalvi d'aigua

1. Dades de l'edifici

Situació:

Nova edificació: _

Reforma integral: _

Rehabilitació: _

2. Usos de l'edifici

Privat: _

Públic: _

Habitatge: _

Hoteler: _

Educatiu: _

Esportiu: _

Recreatiu: _

Altres: _

3. Característiques de l'edifici

Edifici d'habitatges plurifamiliar amb més de 8 habitatges:

si _ no _

Edifici d'habitatges unifamiliars en filera amb més de 8 habitatges:

si _ no _

Edifici amb piscina d'ús privat o comunitari:

si _ no _

Edifici amb zona verda enjardinada de més de 100 m2:

si _ no _

Edifici amb zona verda enjardinada d'ús privat de més de 50 m2:

si _ no _

Edifici amb zona verda enjardinada d'ús comunitari de més de 100 m2:

si _ no _

Edifici amb local que té com a ús previst una activitat que inclou algun procés industrial de neteja:

si _ no _

Edifici amb dipòsit d'acumulació d'ACS:

si _ no _

Edifici amb excavacions de soterranis o pàrkings a cota inferior al nivell:

freàtic:

si _ no _

Altres:

4. Sistemes i mesures d'estalvi d'aigua incorporats

Comptador individual per local:

si _ no _

Comptador individual per piscines:

si _ no _

Comptador individual per superfícies verdes enjardinades:

si _ no _

Regulador de pressió:

si _ no _

Mecanismes d'estalvi per a aixetes i dutxes:

si _ no _

Aixetes amb temporitzador a altre sistema de tancament automàtic:

si _ no _

Cisternes dels inodors amb doble descàrrega:

si _ no _

Cisternes dels inodors amb descàrrega interrumpible:

si _ no _

Sistema de captació d'aigua de pluja:

si _ no _

Superfície de teulada (m2):

superfície enjardinada (m2):

volum dipòsit (l):

si _ no _

Sistema de reutilització d'aigües grises:

si _ no _

Sistema de recirculació d'ACS amb temporitzador:

si _ no _

Evacuació d'aigua freàtica sobrant de soterranis i pàrkings capa a la xarxa d'aigua no potable municipal o el dipòsit de pluvials:

si _ no _

Evacuació d'aigua freàtica sobrant de soterranis i pàrkings de forma independent a la de les aigües residuals:

si _ no _

5. Breu descripció i dimensionat dels sistemes i mesures d'estalvi incorporats

Mollet del Vallès, 22 de setembre de 2008.

L'Alcalde, Josep Monràs i Galindo.